

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Indbydelse til Gamle Nordens Venner

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 5. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1808_97-txt-shoot-idm205.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

End en Indvending maa jeg gaa imøde, den nemlig, at maaske dog enhver Tidsalder, saaledes beskuet i sin Aand, maatte være lystelig at skue; og at det kun er Hverdagslivet og de nødvendige Ujævnheder, som vi med Føie glemme ved Beskuelsen af de svundne Tider, men som i vor egen Tid tilslører dens Aand for os. Ogsaa dette kunde jeg, ligesom det Forrige, indrømme under *samme* Betingelse, men kan *ikke* af samme Grund. At den samme Straalekrands ei omvinder *alle* de svundne Tidsalderes Urner skønt vi se dem under *samme* Betingelser, og at deres Glands ingenlunde vokser og svinder i samme Forhold, som deres Afstand, vil kun den i Historien *ganske Ukyndige* nægte. At vor Tids Lovtalere stundum synes at have Ret, og at vi undertiden fristes til at tro dem, og anse selv vore *lyseste* Øieblikkes Syner for optisk Bedrag, reiser sig deraf, at de, og vi med dem forveksle Tidsalderens *store Mænd* med Tidsalderen selv, da det dog netop er *dennes Usselhed*, som fra *enhver* Synspunkt gør *Hine store*. Vi kalde jo dog ikke den Nat *lys*, i hvilken enkelte Stjerner tindre, om de end ere nok saa klare, men tilstaa villig Navnet til den, hvori utallige Smaalys fylde Himmelrummet, om end ikke eet udmærker sig for de andre i Glands.